

Scott perheenjäsenenä

Ratas-lehti haastatteli Scottin isäntäperheitä.

Millaista teillä oli, kun Scott oli perheenjäsenenä?

Röbergit:

Oma poikamme on muuttanut luotamme jo runsaat kymmenen vuotta sitten, joten alussa tilanteen palauttaminen sellaiseksi, jossa perheessä on 15-vuotias, kesti hetken.

Olimme Scottin ensimmäinen perhe, mutta totuttautuminen puolin ja toisin sujui hyvin nopeasti.

Scott puhui varsin runsaasti unisaan alkuaikoina. Kun hänelle kertoi aamulla, että hänen huoneessaan oli taas ollut melkoinen yksinpuhelu yöllä, niin hän oli kovin nolona.

Aamu-unisuus vaivasi jonkin verran.

Lukkariset:

Olimme Scottille järjestyksessä toinen isäntäperhe Suomessa. Scottin asettumista perheeseemme helpotti, että oma tyttäremme Sanna oli vastavasti vaihto-oppilaana Australiassa ja olimme kuulleet pelkkää hyvää hänen siellä olostaan. Tiesimme, miten tärkeää on isäntäperheen osuus nuoren viihtymiselle vuoden aikana.

Scottin asettuminen perheeseemme oli helppoa ja luontevaa, sillä hän oli hyvin sosiaalinen ja huumorintajuinen. Kun hän tuli perheeseemme, hän laitto Australian lipun ensimmäisenä huoneensa pöydälle, ja kerran vedimme lipputankoommekin Australian lipun. Scott oli hyvin ylpeä kansallisuudestaan, mutta arvosti monia asioita maassamme. Kerran innostuimme kilpaa laulamaan maittemme kansallislauluja keskustelun päätteeksi, hän omaansa ja minä Maamme-laulua.

Scott oli jo saanut paljon kavereita alkuvuoden aikana, jotka ensimmäiseen olivat muita vaihto-oppilaita ympäri maailmaa. Kesän aikana hän kävi paljon Helsingissä tapaamassa kavereitaan. Scottin elämäntyö oli nuorille tyypillistä eli päivällä nukuttiin pitkään ja illalla taas haluttiin valvoa myöhään.

Aittasalmet:

Vaihto-oppilaita on ollut kotona aiemminkin, joten osittain tiesimme mitä odottaa. Scott oli meillä viimeisen

vuoron ja hänellä oli valmis ystäväpiiri ja harrastukset Suomessa ja Klaukklassa jo olemassa. Oman muutoksen vaihto-oppilas tuo perheen arkirutiineihin, mutta ei Scott paljon perheeltä pyytänyt tai vaatinut - täysinäisen jääkaapin ja puhtaiden vaatteiden lisäksi.

Oliko kieliongelmia?

Röbergit:

Scottin englantia on helppo ymmärtää. Meillä ei ollut kieliongelmia Scottin kanssa.

Lukkariset:

Kieliongelmia ei suuremmalti ollut. Joitakin hauskoja ääntämissuttuja oli ja niistä saimme hyvät naurut joskus, kun asia sai aivan toisen merkityksen. Se oli harmillista, että Scott ei oppinut paljonkaan suomea, koska puhuimme enimmäkseen englantia hänen kanssaan. Perheemme pää Mauri puhui Scottille suomea ja he ymmärsivät toisiaan omalla tavallaan.

Aittasalmet

Scott osasi jo melko hyvin suomea tullessaan meille. Kieliongelmia ei juuri ollut.

Koheniko perheen englanninkielen taito?

Röbergit:

Harjoitamme jonkin verran englannin kielen käyttöä, joten varsinaista kohenemista ei Scottin aikana havaittu.

Lukkariset:

Minusta oli mukava puhua Scottin kanssa englantia, kun sain näin taas vahvistusta kielitaidolleni. Perheemme lapset puhuvat molemmat hyvää englantia ja kun Sanna kotiutui Australiasta, sujui keskustelu entistä paremmin.

Aittasalmet:

Perheemme 12-vuotiaan tyttären englanninkielen taito koheni erityisesti ja samalla Scottin suomenkieli. Toki kaikkien kielitaito palautui väistämättä.

Mitä Scott piti suomalaisesta ruuasta? Mitkä olivat suosikkeja ja mitkä taas eivät maistuneet ollenkaan?

Röbergit:

Scott söi mielellään perunaa, lihaa, vaaleaa leipää ja olisi mielellään syönyt makeita jälkiruokia.

Vaikka Scott harrastaa kalastamista, niin kala ei missään muodossa maistunut. Myöskään tumma leipä ei ollut Scottille läheinen.

Lukkariset:

Scott oli vähän rajoitteinen ruokien suhteen, mutta tietyt ruoat olivat erityisesti mieleen, kuten perunamuusi, etikkapunajuuret, nautanlihapihvit ja kastikkeet, suomalaiset lihapullat sekä erilaiset broilerista valmistetut ruoat. Kalaa hän ei syönyt ollenkaan. Hän ei myöskään oppinut syömään ruisleipää. Leivän piti olla mahdollisimman valkoista, siihen päälle perunamuusia ja punajuurta. Onneksi hän oli omaaloitteinen ja löysi kaapista sopivaa syötävää, kun nälkä tuli, tai sitten paisitoli kanamunaa ja pekonia tms.

Scott piti paljon suomalaisista jälkiruokia, kuten raparperi- mansikkakiiselistä sekä manna- ja riisipuuroista. Tuoretta salaattia hän ei myöskään syönyt, mutta keitetyt kasvikset maistuivat kyllä, mm. kukkakaali-ruoka oli suurta herkkua.

Aittasalmet:

Ruuan suhteen Scott oli välillä aika varovainen. Maistoi kuitenkin kaikkea, mitä tarjottiin. Sianliha rupesi loppuajasta jo kyllästyttämään ja kalaa Scott ei syönyt ollenkaan. Makeat jälkiruuat olisivat käyneet vaikka pääruoasta.

Mitkä olivat Scottin velvollisuudet kotitöissä?

Röbergit:

Scottin velvollisuus oli huolehtia huoneensa siisteydestä ja pestävien vaatekappaleiden toimittamisesta pesuun. Lisäksi Scott hoiti lautasensa

keittiöön.

Velvollisuutta ruoanlaittoon Scottilla ei ollut, mutta hän piti erityisesti jälkiruokien (makeiden) valmistamisesta.

Lukkariset:

Scott pääsi kotitöissä erittäin vähällä, kun olin ehkä liiankin joustava. Hänen huoneensa oli ajoittain tosi sotkainen, kaikki vaatteet lattialla ja tavarat pöydillä ja tuoleilla. Kehotin häntä huolehtimaan paremmin huoneen järjestyksestä, mutta se ei aina toiminut kuitenkaan. Kotitöiden teossa olisin toivonut hieman enemmän aktiviteettia. Scott oli innostunut kyllä ruoanlaitosta ja välillä teimme yhdessä ruokaa. Yksi herkullisimmista jälkiruokista oli "hot wine trifle", jota hän teki usein, ja sen jälkeen se on ollut perheemme vakiojälkiruoka vieraille ja juhlahetkinä.

Aittasalmet:

Kotona yritettiin, että Scott olisi pitänyt oman huoneensa siistinä. Aina siinä ei kuitenkaan onnistuttu. Erikseen sovittavissa klapi-ym. talloissa Scott oli mukana. Lumitöihin pihalla hän osallistui mielellään, koska lumi oli vieras elementti ja sen käsitteleminen eksoottista.

Miten Scottin koulu sujui?

Röbergit:

Scott on kiinnostunut historiasta ja kaikenlaisesta urheilusta.

Koulu sujui kohtuullisen hyvin. Arkadiassa ei vaihto-oppilaiden tarvitse osallistua kaikkiin aineisiin.

Lukkariset:

Scott koki koulun hyvin pitkävetisenä. Käsittääkseni hänellä oli hyvin vähän tunteja ja koska hän ei paneutunut suomenkielen opiskeluun, oli tunteilla istuminen turhauttavaa. Mikäli mahdollista, olisi todella tärkeää, jos opettajat jaksaisivat panostaa vaihto-oppilaan opiskelun ohjaukseen hienomman yllätyksellisesti alkaa. Sosiaalisenä kaverina Scott sai kuitenkin paljon suomalaisia kavereita, etenkin syysluku-kaudella.

Aittasalmet:

Koulun Scott otti niin rennosti kuin vaihto-oppilas vain voi. Ystäviä tuli todella paljon koulusta ja hän oli erittäin suosittu oppilaiden keskuudessa. Sosiaalinen puoli tuli siis hoidettua hyvin, mutta lukupuolen kustannuksella. Englannin tunni

lla Scott tuurasi joskus opettajia. Koulu vaikeutti vielä aikaiset heräämiset. Ennen lounasta kouluun kiirehtiminen oli todella temppe, mutta sekä onnistui.

Oliko Scottin helppo saada kavereita?

Röbergit:

Scott saa erittäin helposti ystäviä. Scottilla on erittäin välitön ja avoin luonne ja hän tutustuu mielellään uusiin ihmisiin.

Lukkariset:

Scottin oli erittäin helppo saada kavereita, koska hän oli hyvin seurallinen, avoin ja iloinen. Hän usein antoi ohjeita muille vaihtokavereille, että ei pidä odotella että muut tulevat juttelemaan sinun kanssasi, vaan sinun on mentävä muiden luokse ja sitkeästi pidettävä yhteyttä heihin, muuten ei saa seuraa. Kesäaikaan hänellä oli paljon muiden maiden vaihto-oppilaskavereita. Scott kysyi usein, saako hän tulla kavereita meille, ja kyllähän niitä kävikin monesta maasta. Monet hänen kavereistaan asuivat muualla Suomessa ja kun he tulivat Helsinkiin, oli tarve saada yösi ja niinpä moni heistä yöpyi meillä. Syysluku-kaudella monet Scottin ulkomaalaisista vaihto-oppilaskavereista palasivat kotiin ja näin Scott tutustui moniin suomalaisiin luokkatovereihin.

Aittasalmet:

Scott oli erittäin ulospäin suuntautunut ja kavereita tuli koko ajan lisää. Kalulta matkolta jäi ystäviä ja hän tutustui helposti ihmisiin missä tahansa tilanteissa. Halki Suomen ajettaessa Scott luki tienviittoja ja kertoi, kuinka oll tavannut missäkin kaupungissa asuvan kaverin.

Raimo Seppälä